

§ 6.

Ved eneretsbevillingens meddelelse træffes bestemmelse om, hvorledes der ved dens udløb, opgivelse eller fortabelse vil være at forholde med de til indvindingen hørende anlæg.

§ 7.

Ministeren for offentlige arbejder kan tillade, at arealer m. v., som midlertidigt eller varigt udkræves til foranstaltninger efter denne lov, erhverves ved ekspropriation efter reglerne i forordning af 5. marts 1845, jfr. lov nr. 6 af 10. januar 1928. I tilfælde, hvor ekspropriation af en del af en ejendom i væsentlig grad vil forringe brugsværdien af den øvrige del af ejendommen, kan bevillingshaveren på ejerens derom nedlagte påstand tilpligtes at erhverve hele ejendommen.

§ 8.

Ministeren for offentlige arbejder kan tillade, at de i loven omhandlede foranstaltninger gennemføres, selvom de måtte medføre skade eller ulemper for ejendomme, virksomheder m. m., hvorfra arealafståelse ikke kræves. Der bliver for sådan skade eller ulempe af bevillingshaveren at yde fuld erstatning efter de i § 7 ommeldte regler.

§ 9.

Til at behandle de andragender, som måtte fremkomme om tilladelse i medfør af §§ 7—8, og til i det hele som rådgivende at bistå ministeren for offentlige arbejder kan ministeren nedsætte et udvalg, bestående af en formand, der skal have de kvalifikationer, som udkræves for at være landsdommer, og 4 sagkyndige medlemmer.

§ 10.

Stk. 1. Ifald efterforsknings- eller indvindingsarbejderne medfører skade på andenmands person eller ejendom, er bevillingshaveren pligtig at erstatte skaden.

Stk. 2. Erstatningspligt kan dog bortfalde eller nedsættes, såfremt det oplyses, at den skadelidte selv ved forsæt eller grov uagtsomhed har hidført skaden.

§ 11.

Stk. 1. Denne lov gælder ikke for Færøerne.

Stk. 2. Loven træder i kraft den 1. maj 1950.

Bemærkninger til lovforslaget

De hidtil gældende regler om efterforskning og indvinding af råstoffer i Danmarks undergrund findes i lov nr. 27 af 19. februar 1932, således som denne er ændret ved tillægslove af 31. januar 1936, 13. april 1938, 29. juni 1940, 29. juni 1945, 28. juni 1946, 14. juni 1947, 23. marts 1948, 30. oktober 1948 og 12. april 1949.

Loven havde oprindelig kun gyldighed til den 1. juli 1940, men er senere blevet forlænget, og er nu gældende indtil den 1. maj 1950.

Uanset, at lovens gyldighedstid var begrænset til et kortere åremål, blev der i 1938 i medfør af lovens § 2 udstedt en 50-årig

eneretsbevilling på samtlige de af loven omfattede råstoffer. Så længe denne eneretsbevilling bestod uændret, kunne der ikke gennemføres ændringer i undergrundslovgivningen, der ville stride mod bevillingen. Da man imidlertid fandt, at loven på forskellige punkter burde ændres, blev der nedsat et sagkyndigt udvalg til revision af undergrundslovgivningen, der endvidere fik til opgave at forhandle med bevillingshaveren om en nyordning af koncessionsforholdene. Ved disse forhandlinger, der nu er afsluttet, er der opnået enighed om, at der, når loven er gennemført, udstedes en ny eneretsbevilling på efterforskning og ind-